

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8711205823
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8711205823.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana, v právnej veci žalobcov: 1. K. L., A. A. P. U., A. A. L. X, XXX XX O., T.: XX XXX XXX, 2. A. Q. V. O., Q. A. Ľ., A. A. H. XXX, XXX XX O., T.: XX XXX XXX, obidvaja právne zastúpení: JUDr. Mikuláš Buzgó, advokát, Štúrova 20, 040 01 Košice proti žalovanému: A. P. - Ž. A. P., A. A. C. X, XXX XX K., T.: XX XXX XXX, o určenie vlastníckeho práva s príslušenstvom, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 18.06.2020 č. k. 21C/84/2011-604 jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III.
- II. Priznáva žalovanému voči žalobcom náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozhodol, cit.:

„I. Súd návrh žalobcov na prerušenie konania podľa § 164 Civilného sporového poriadku **z a m i e t a**.

II. Súd žalobu **z a m i e t a**.

III. Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcom právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 162 ods. 3, § 164, § 470 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 80 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, § 8 ods. 2, § 63, § 64 ods. 2, § 65 ods. 1, § 347 ods. 1, 3, 4 a 5, § 349 zákona č. 109/1964 Zb. Hospodárskeho zákonníka účinného ku dňu 30.12.1977, § 12 ods. 1 a 2, § 15 ods. 1 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby účinného v čase privatizácie, § 120 ods. 1, § 121 ods. 1, § 129 ods. 1, § 130 ods. 1, § 134 ods. 1, § 135c ods. 3, § 151 ods. 1, 2, § 151n ods. 1 a 2, § 151o ods. 1 až 3, § 151n ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník.

3. Vo svojom odôvodnení uviedol, že žalobcovia sa po pripustení zmeny žaloby na pojednávaní dňa 08.03.2018 žalobou domáhajú, aby súd rozhodol tak, že:

„I. Súd **u r č u j e**, že výlučným vlastníkom nehnuteľnosti - vedľajšej, drobnej stavby - spevnenej komunikácie, zhotovenej z čadičových kociek 200 x 200 x 200 mm stojacej na pozemkoch zapísaných na Okresnom úrade O., katastrálnym odborom pre okres O., obec O., k. ú. O. na LV č. XXX ako KN-

C parc. č. XXXX/X - ostatné plochy o výmere 192 m², parc. č. KN-C č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 636 m² je žalobca 2.

II. Súd u r č u j e , že výlučným vlastníkom nehnuteľností - vedľajšej, drobnej stavby - oplotenia, stojaceho na hraniciach pozemkov zapísaných na Okresnom úrade O., katastrálnym odborom pre okres O., obec O., k. ú. O. na LV č. XXX, medzi parc. č.: KN-C č. XXXX/XX a KN-C č. XXXX/XX; KN-C č. XXXX/XX a KN-C č. XXXX/XX, KN-C č. XXXX/XX; KN-C č. XXXX/XX a XXXX/XX, KN-C č. XXXX/XX a KN-C č. XXXX/XX je žalobca 2.

III. Súd u r č u j e , že žalobca 2 v súlade s ustanovením § 151o, ods. I OZ má právo prechodu a prejazdu, právo prístupu na nižšie uvedené pozemky za účelom opráv stavieb - vedľajších stavieb spevnenej komunikácie a oplotenia na nehnuteľnostiach zapísaných na Okresnom úrade O., katastrálnym odborom pre okres O., obec O., k. ú. O. na LV č. XXX ako KN-C č. XXXX/X - ostatné plochy o výmere 192 m², KN - C č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 636 m², KN-C č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 252 m², KN-C č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 105 m², KN-C č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 591 m² a KN-C č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 984 m².

IV. Súd u r č u j e , že žalobca 2 v súlade s ustanovením § 151o ods. 1 OZ má právo prechodu a prejazdu, právo prístupu na nižšie uvedené pozemky za účelom podnikateľského využívania vlastných stavieb (Sklad ZS) na nehnuteľnostiach zapísaných na Okresnom úrade O., katastrálnym odborom pre okres O., obec O., k. ú. O. na LV č. XXX ako KN-C č. XXXX/X - ostatné plochy o výmere 192 m², KN-C č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 636 m², KN-C č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 252 m², KN-C č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 105 m², KN-C č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 53 m², KN-C č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 35 m², KN-C č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 25 m², KN-C č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 51 m², KN-C č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 17 m², KN-C č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 50 m², KN-C č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 51 m², KN-C č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 46 m² a príslušnú časť parcely KN-C č. XXXX/X - ostatné plochy o výmere 57.490 m².

V. Súd u r č u j e , že stavba „rampa“, tak ako ju definuje žalovaný, na nehnuteľnostiach zapísaných na Okresnom úrade O., katastrálnym odborom pre okres O., obec O., k. ú. O. na LV č. XXX ako pozemky KN-C č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 318 m², KN- C č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 131 m², KN-C č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 325 m², KN-C č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 51 m², KN-C č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 17 m², KN-C č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 50 m², KN-C č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 51 m² a KN-C č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 46 m², neexistuje.

VI. Súd u r č u j e , že výlučným vlastníkom nehnuteľností - súčasťou stavieb s. č. XXXX (obslužných chodníkov a prečnievajúcich častí konštrukcii striech skladov s. č. XXXX), stojacích na parcele KN-C č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 51 m², KN-C č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 17 m², KN-C č. XXX/XX ostatné plochy o výmere 50 m², KN-C č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 51 m², KN-C č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 46 m², zapísané na LV č. XXX Správy katastra O., okres O., obec O., k. ú. O., je žalobca 1.

VII. Žalovaný je p o v i n n ý žalobcom 1 a 2 uhradiť trovy tohto konania.“

4. Na základe vykonaného dokazovania zistil, že rozsudkom súdu prvej inštancie č. k. 7C/556/97-109 zo dňa 18.09.1998, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.11.1998, v právnej veci navrhovateľa A. Š.. O.. O. proti odporcovi Ž. A., za účasti vedľajších účastníkov na strane navrhovateľa K. L. A..P..U.. a na strane odporcu M. O., s.r.o. bolo určené, že výlučným vlastníkom nehnuteľnosti, a to skladu na parcele č. KN XXXX/X, č. súp. XXXX, na parcele KN č. XXXX/XX, č. súp. XXXX, na parcele KN č. XXXX/XX, č. súp. XXXX, vedené na LV č. XXX k. ú. O. je A., Š..O.. O. vlastníctve právneho predchodcu žalobcu v 2. rade k uvedenej nehnuteľnosti - budove skladu súp. č. XXXX rozhodol na základe existujúcej a platnej hospodárskej zmluvy zo dňa 31.12.1977, ktorou sa prevádzala správa národného majetku z dôvodu reorganizácie a prevodu výrobného programu, pričom majetok uvedený v hospodárskej zmluve, t.j. sporné sklady, prešli do dispozície Č. G.. O.. C., právneho predchodcu A. Š..O.. O.. Konaniu na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 7C/556/97 predchádzala žiadosť žalovaného o pridelenie súpisného čísla pre objekt sklady Ž. C.. Ú.. O., nachádzajúce sa na pozemkoch KN XXXX/X, KN XXXX/XX a KN XXXX/XX. Týmto objektom bolo pridelené súpisné č. XXXX a orientačné číslo X., následne J. A. republiky požiadali príslušný kataster o zápis budovy skladu ZS do jej vlastníctva, keďže boli zapísané v železničnej knihe ako vlastníci uvedených pozemkov. Hospodárskou zmluvou zo dňa 31.12.1977 došlo podľa § 347 Hospodárskeho zákonníka k prevodu správy národného majetku z odovzdávajúcej organizácie Východné dráhy, zastúpené Správou dráhy v Bratislave na preberajúcu organizáciu Československá štátna automobilová doprava n. p., podnikové

riadiateľstvo Košice. Konkrétne sa prevádzala správa národného majetku, a to nehnuteľností, ako základných prostriedkov dráhy v obvode prevádzkového oddielu C. v železničných staniciach podľa pripojeného zoznamu, ktorý tvoril neoddeliteľnú súčasť Hospodárskej zmluvy. Uzatvoreniu spomínanej Hospodárskej zmluvy predchádzalo vydanie uznesenia Vlády ČSSR zo dňa 19.06.1975 č. 189, podľa ktorého sa mala previesť delimitácia činnosti prepravy kusových zásielok medzi Československými štátnymi dráhami a Československou štátnou automobilovou dopravou n. p. ku dňu 01.01.1978. Zo zápisnice zo dňa 05.01.1978, spisanej v kancelárii Y., je konštatované, že ide o delimitáciu skladu kusových zásielok (tovaru) v Železničnej stanici O.-E. určených k 31.12.1977. Podľa zápisnice napísanej na J. stanici O.-E. pri komisionálnom súpise hnuťelných a nehnuteľných základných prostriedkov ako predmetov postupnej spotreby určených k delimitácii pre Y. n.p. C. k 31.12.1977 je konštatované, že predmetom delimitácie je objekt skladu kusových zásielok (tovaru) a miestností prevádzaných do vlastníctva pre Y. n. p. C., pričom komisia konštatuje nutnosť vykonania opráv na prevádzanom objekte. Uvedené listinné dôkazy preukazujú, že predmetom prevodu vtedajšej správy národného majetku podľa § 347 Hospodárskeho zákonníka boli nehnuteľnosti, a to objekty skladu tovaru v prospech právnych predchodcov žalobcu v 2. rade. V dôsledku uvedeného stavu sa právny predchodca žalobcu v 2. rade úspešne domohol určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, t.j. budovám skladu súp. č. XXXX, postaveným na parcelách KN XXXX/XX, KN XXXX/XX, KN XXXX/X, kat. úz. O. v konaní Okresného súdu O. sp. zn. 7C/556/97. Právny predchodca žalobcu v 2. rade sa v spomínanom konaní domáhal určenia vlastníckeho práva k budove skladu, nie však k nehnuteľnostiam, ktoré už v tom čase boli zapísané ako vlastníctvo žalovaného. Budovy skladu boli následne už terajším žalobcom v 2. rade v priebehu roku 2007 odpredané žalobcovi v 1. rade.

5. V ďalšom súd prvej inštancie uviedol, že z nájomnej zmluvy zo dňa 01.05.2003 uzatvorenej podľa ustanovení Občianskeho zákonníka (č.l. 190) medzi Y. š. p. C. ako prenajímateľom a T. B. I. a B. J. ako súkromnými podnikateľmi, živnostníkmi ako nájomcami vyplýva, že podľa čl. I predmetom zmluvy je prenájom drevenej jednopodlažnej budovy (bez pozemku) na H. ul. č. XXX/X v O. - skladu J., ktorá je vo vlastníctve prenajímateľa - organizačná jednotka Y. DZ XXXX O.. Podľa čl. II prenajímateľ uvedené skladové priestory o podlahovej ploche 105 m² dáva do prenájmu na účely skladovania tovaru, ktorý je predmetom podnikania nájomcov podľa živnostenského oprávnenia. Podľa čl. V nájomná zmluva sa uzatvára na dobu určitú, t. j. do prechodu majetku Y. š. p. C. na Fond národného majetku SR. Z nájomnej zmluvy zo dňa 10.08.1995 uzavretej podľa ustanovení Občianskeho zákonníka medzi prenajímateľom: Slovenská autobusová doprava, š. p. O. a nájomcom: K.-., L. 2, O. (č.l. 176) z čl. I vyplýva, že predmetom zmluvy je prenájom časti drevenej jednopodlažnej budovy (bez pozemku) na H. ul. č. XXX/X v O. - skladu J., jej západnej časti, ktorá je vo vlastníctve prenajímateľa o výmere 596 m², za účelom zriadenia predajného skladu stavebného materiálu a propagácie progresívnych stavebných materiálov a technológií v zmysle predmetu činnosti podľa výpisu z obchodného registra. Podľa čl. II táto zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú a to od 10.08.1995 s trojmesačnou výpovednou lehotou. V prípade prechodu majetku A. š. p. O. na Fond národného majetku SR, má nájomca prednostné právo na uzavretie novej nájomnej zmluvy. Doba nájmu sa môže zmeniť i na základe dohody oboch zmluvných strán. Podľa čl. V bod 5, pretože objekty č. 1 a č. 2, podľa náčrtu článku I tejto zmluvy, tvoria ucelený komplex, v prípade ukončenia nájmu doterajším nájomcom objektu číslo 2, zmluvné strany dohodli prednostné zriadenie nájmu nájomcovi (K. L.) aj k tomuto objektu. Nájomná zmluva zo dňa 06.03.1996 č. j.: XXX-XXX/XX o prenájme nebytových priestorov bola uzatvorená v zmysle zákona čl. 116/1990 Zb. v platnom znení a Opatrenia GR ŽSR č. j.: XXXX/XX medzi prenajímateľom: Železnice Slovenskej republiky a nájomcom: K. L., L. 2, O. (č.l. 179), pričom zmluva nadobudla účinnosť dňom 01.02.1996. Podľa čl. II tejto zmluvy, predmetom nájmu v objekte murovanej časti bývalého skladu kusových zásielok v J. O. - E., nachádzajúcom sa na parcele č. XXXX/XX, ako aj príľahlej prístupovej cesty, nachádzajúcej sa na parcele č. XXXX/XX. Predmetom nájmu je: 1. časť vyššie uvedeného nebytového priestoru pôvodne účelovo určená ako sklad kusových zásielok, ktorú bude nájomca využívať ako kancelárske priestory o výmere 28,36 m² výlučne sám. 2. časť vyššie uvedeného nebytového priestoru o výmere 23,09 m², ktorú bude nájomca využívať dočasne spoločne s inými subjektmi, ku ktorým právo užívania zakladá dislokačné rozhodnutie, nakoľko ide o zložky ŽSR. 3. zbývajúca časť nebytového priestoru o výmere 41,76 m², ktorú bude nájomca využívať po príslušných stavebných úpravách na podnikateľské účely súvisiace s predajom stavebnín až po dislokácii. 4. celková výmera prenajatého nebytového priestoru je 93,21 m² podlahovej plochy. 5. prístupová cesta, nachádzajúca sa na parcele č. XXXX/XX o celkovej výmere 564 m², ktorú nájomca bude využívať spoločne so subjektmi uvedenými v bode č. 2 tohto článku zmluvy. Pre účely nájmu sa započítava 1 tretina z uvedenej výmery, t. j. 188 m². 6. prenajatý nebytový priestor a priestor prístupovej cesty je značený v situačnom pláne objektu, ktorý tvorí prílohu

k tejto zmluve. Podľa čl. V bod 1 ŽSR prenajíma nebytový priestor na dobu neurčitú od 01.02.1996 za dodržania dohodnutých zmluvných podmienok. A. š. p. O. listom zo dňa 14.10.1999 označeným ako „Žiadosť o uzavretie nájomnej zmluvy“ žiadal J., Stredisko hospodárenia s majetkom, odd. hospodárenia s majetkom 2, P. XX, O. na základe listu ŽSR č. HsM č. X-XXX/XXXX o uzavretie nájomnej zmluvy na parcely KN č. XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX v k. ú. O. a to vzhľadom na rozhodnutie Okresného súdu v Poprade č. k. 7C 556/97-109, na základe ktorého sa stal výlučným vlastníkom nehnuteľnosti - skladu súp. č. XXXX na uvedených parcelách. V doplnení žiadosti o uzavretie nájomnej zmluvy zo dňa 25.11.1999 A. š. p. O. doplnil, že okrem už uvedených parciel žiada o zahrnutie do nájomnej zmluvy aj pozemky patriace J. parc. č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX a XXXX/XX a to z dôvodov, že parcela XXXX/XX, XXXX/XX a časti parciel XXXX/XX a XXXX/XX sú pod rampami objektov A., š. p. O. a zvyšok parciel XXXX/XX a XXXX/XX v geometrickom pláne označené ako manipulačná plocha, je nevyhnutný k zabezpečeniu prístupu k objektom A. š. p. O.. A. š. p. O. písomným podaním zo dňa 14.04.2000 zaslal ŽSR, Stredisko hospodárenia s majetkom, oddelenie O., P. XX, O. Pripomienky k nájomnej zmluve, Vrátenie nájomných zmlúv. Uviedol, že v prílohe listu vracia nájomné zmluvy, ktoré z jeho strany nie je možné za týchto podmienok podpísať. Žiada svoje pripomienky do nájomnej zmluvy zabudovať. Išlo o pripomienky ohľadne vypustenia termínu „Dočasná stavba“ a nahradiť ho pomenovaním Sklad s.č. XXXX tak ako je to špecifikované na LV č. XXXX v k. ú. O.; pripomienky s poukázaním na písomné podanie zo dňa 25.11.1999; pripomienky ohľadne navrhovanej ceny, zmluvnej pokuty a zámeny pozemkov, s ktorou nesúhlasili. Poukázali na tú skutočnosť, že na parcele č. XXXX/XX je postavený sklad patriaci do vlastníctva A. š. p. O.. Časť tohto murovaného skladu bez nájomnej zmluvy užívajú J. a to vo výmere 41,76 m² a tiež sociálne zariadenie vo výmere 23,09 m². Obdobne J. bez nájomnej zmluvy užívajú aj ďalšiu časť skladu na parcele č. XXXX/XX cca výmera v 1/3-ine v čiastke k celku. Nájomná zmluva zo dňa 02.01.2001, č. XXXXXXXXXXX-X-XXXX o nájme pozemkovej plochy J., uzatvorená v zmysle § 663 a nasl. Občianskeho zákonníka (č.l. 60) bola uzavretá medzi prenajímateľom: J. A. republiky, K. a nájomcom: A. autobusová doprava, štátny podnik O.. Podľa čl. II predmet nájmu: 1. J. je správcom majetku štátu v žst. O., katastrálne územie O., parcelné č. XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX a XXXX/XX. Predmetné parcely boli odčlenené z parcely XXXX/X zapísanej v železničnej knihe vo vložke 34 pre trať C. - Y. - štátna hranica, pod poradovým číslom katastrálneho územia O. XLII. a radovým číslom 1 - 23 - železničného telesa. 2. Prenajímateľ prenajíma nájomcovi plochu na vyvýšenej rampe v rozsahu: a) parcela č. XXXX/X o výmere 318 m², b) parcela č. XXXX/XX o výmere 68 m², c) parcela č. XXXX/XX o výmere 131 m², d) parcela č. XXXX/XX o výmere 50 m², e) parcela č. XXXX/XX o výmere 325 m², f) časť parcely č. XXXX/XX o výmere 50 m², g) časť parcely č. XXXX/XX o výmere 44 m²; celková prenajatá plocha je 986 m². 3. Prenajatá plocha je vyznačená v geometrickom pláne č. XXXXXXXXXXX-XXX/XXXX, ktorý je prílohou tejto zmluvy a jej neoddeliteľnou súčasťou. Podľa čl. III bod 2 na vyvýšenej rampe na parcele č. XXXX/X, XXXX/XX a XXXX/XX je postavená stavba súp. č. XXXX, ktorej vlastníkom je nájomca. Vyvýšená rampa, parcela č. XXXX/XX, XXXX/XX a časť parcely č. XXXX/XX, XXXX/XX bude využívaná ako manipulačná plocha. Podľa čl. IV bod 1 J. prenajíma pozemkovú plochu na dobu neurčitú.

6. Z uvedených listinných dôkazov mal za preukázaný spôsob, akým nadobudli právni predchodcovia žalobcu v 2. rade nehnuteľnosti, a to objekt skladu tovaru, ktorý sa nachádza na niektorých z pozemkov tvoriacich predmet tohto sporu. Hospodárska zmluva zo dňa 31.12.1977, zoznam nehnuteľných základných prostriedkov odovzdávaných právnenému predchodcovi žalobcu v 2. rade, zápisnice o komisionálnom súpise hnutelných a nehnuteľných základných prostriedkov určených k delimitácii pre právneho predchodcu žalobcu v 2. rade ku dňu 31.12.1977 nekonštatujú prevod správy v prospech právnych predchodcov žalobcu k sporným pozemkom, ani iný právny dôvod, na základe ktorého by sa títo mohli domnievať, že sú vlastníkami daných parciel. Len samotné užívanie nehnuteľností nepostačuje pre záver o relevantnej existencii titulu pre vstup do držby a samotnú oprávnenú držbu. Právny predchodca žalobcu v 2. rade A. š.p. O. sa vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam nesprával ako ich vlastník. Zároveň predmetom konania Okresného súdu Poprad sp. zn. 7C/556/97 boli len budovy skladu súp. č. XXXX kat. úz. O. a právny predchodca žalobcu v 2. rade ani nežiadal určiť vlastníctvo aj k pozemkom, na ktorých sa budovy skladu nachádzajú. A. š.p. O. ako nájomca uzatvoril s prenajímateľom J. A. republiky K. 02.01.2001 nájomnú zmluvu o nájme pozemkovej plochy J. A. republiky podľa § 663 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď nepochybne predmetom nájmu v prospech právneho predchodcu žalobcu v 2. rade boli aj nehnuteľnosti v celkovej výmere 986 m², t.j. parcely KN XXXX/X, KN XXXX/XX, KN XXXX/XX, KN XXXX/XX, KN XXXX/XX, KN XXXX/XX a KN XXXX/XX. Nájomnou zmluvou zo dňa 10.08.1955 právny predchodca žalobcu v 2. rade A. š.p. O. prenajal žalobcovi v 1. rade časť drevenej jednopodlažnej budovy - sklad J., jej západná časť bez pozemku a nájomnou zmluvou zo dňa 01.05.1993

Y. š.p. C. ako prenajímateľ prenajal T.. B. I. a B. J. drevenú jednopodlažnú budovu - sklad J. na H. ulici X v O. ako nebytový priestor, teda bez pozemkov.

7. Žalobca v 2. rade vznikol dňa 01.05.2002 rozhodnutím zakladateľa FNM SR vo forme notárskej zápisnice zo dňa 10.04.2002, keď prebral majetok, práva, záväzky a povinnosti, (okrem práv podľa § 16 zákona č. 92/1991 Zb. v súlade s rozhodnutím o privatizácii podniku) podniku A. š.p. O. so sídlom v O., I. XX, ktorý bol zrušený bez likvidácie. Podľa zákona č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorý stanovil zásady a podmienky prevodu majetku štátu na iné osoby, prevod majetku štátu sa môže vykonať podľa tohto právneho predpisu buď na základe rozhodnutia o privatizácii podniku alebo jeho časti alebo na základe rozhodnutia o privatizácii majetkovej účasti štátu na podnikaní inej právnickej osoby vydaného na základe privatizačného projektu. Po vydaní rozhodnutia o privatizácii zakladateľ podnik zruší bez likvidácie, dňom zrušenia prechádza majetok privatizovaného podniku do vlastníctva Fondu národného majetku. Predajom privatizovaného majetku prechádzajú na nového vlastníka privatizovaného majetku ku dňu účinnosti zmluvy o predaji všetky vlastnícke práva k veciam, ako aj práva a záväzky súvisiace s privatizovaným majetkom. Nový vlastník privatizovaného majetku sa stáva právnym nástupcom privatizovaného subjektu a vstupuje univerzálne ex lege do jeho práv a záväzkov. Predmetom privatizačného projektu predmetné nehnuteľnosti neboli a vzhľadom na spochybnenú existenciu titulu pre vstup do držby a oprávnenú držbu právneho predchodcu nie je možné započítať dobu držby právneho predchodcu žalobcu v 2. rade týchto nehnuteľností v jeho prospech. Absencia titulu pre vstup do oprávnenej držby je daná aj u samotného žalobcu v 2. rade. Odo dňa jeho vzniku, t.j. od 01.05.2002 mu neuplynula zákonom určená 10-ročná vydržacia lehota. Už dňa 17.05.2011 podal žalobu na určenie vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam, pričom v priebehu tejto 10-ročnej doby žalovaný spochybňoval oprávnenú držbu a možnosť nadobudnutia vlastníctva žalobcom v 2. rade vydržaním k týmto nehnuteľnostiam.

8. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní s poukazom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia dospel k záveru, že podaná žaloba je podaná nedôvodne, pričom k jednotlivým petitom žaloby uviedol: Petit I. týkajúci sa komunikácie - spevnená prístupová cesta nie je zapísaná v katastri nehnuteľností, je príslušenstvom pozemkov, parcela KN-C č. XXXX/X - ostatné plochy o výmere 192 m² a KN-C č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 636 m², o ktorých už bolo v tomto konaní právoplatne rozhodnuté predchádzajúcim rozsudkom Okresného súdu Poprad v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, ktorým žaloba o určenie vlastníckeho práva bola zamietnutá, teda neexistuje žiadny titul svedčiaci o vlastníckom práve žalobcu v 2. rade k predmetnej komunikácii. Petit II. - predmetné oplotenie nie je zapísané v katastri nehnuteľností, je príslušenstvom pozemkov. Vlastníkom týchto pozemkov je žalovaný, preto je aj vlastníkom oplotenia. O parcelách KN-C č. XXXX/XX a KN-C č. XXXX/XX už bolo právoplatne rozhodnuté v tomto konaní predchádzajúcim rozsudkom Okresného súdu Poprad v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, ktorým bola žaloba o určenie vlastníckeho práva zamietnutá, teda rovnako neexistuje žiadny titul svedčiaci o vlastníckom práve žalobcu v 2. rade k predmetnému oploteniu. Petit III. a petit IV. - ohľadne vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu podľa § 151o ods. 1 OZ súd žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v 2. rade, ktorý nie je vlastníkom stavby a pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, nakoľko tieto výroky by žiadnym spôsobom nezasiahli do právneho postavenia žalobcu v 2. rade. Rovnako nie sú splnené ani podmienky vydržania, t.j. dobrá viera držiteľa a doba vydržania. Petit V. je negatívne vymedzený petit, pričom nie je negatívnou žalobou v zmysle ust. § 126 ods. 1 OZ. Z listinných dôkazov vyplýva, že historicky bola rampa postavená a existuje doposiaľ s týmto pomenovaním podľa železničnej knihy. V právomoci súdu nie je rozhodovať o názvoch objektov ich negáciou, čím mal súd prvej inštancie daný aj nedostatok naliehavého právneho záujmu. Petit VI. - súd žalobu v tejto časti zamietol z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu, nakoľko žalobca v 1. rade už je vlastníkom skladu kusových zásielok. Obslužné chodníky, resp. pavlače a prečnievajúce časti konštrukcie striech skladov tak, ako ich nazýva žalobca v 1. rade, sú súčasťou tejto stavby, nie pozemkov - parciel, ktoré sú v tomto petite uvedené, a ktorých vlastníkom je žalovaný.

9. Návrh žalobcov na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom súd zamietol, nakoľko dospel k záveru, že toto by bolo neehospodárne a neúčelné. Vykonané dokazovanie považoval za postačujúce na rozhodnutie vo veci samej z hľadiska právneho posúdenia.

10. K výrokom III. a IV. dodal, že žalobca v 1. rade nenavrhol zmenu petitov, ani postup v zmysle § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka pri možnom vylúčení na samostatné konanie v zmysle § 166

ods. 2 Civilného sporového poriadku. Nepredložil geometrický plán vo vzťahu k navrhovaným vecným bremenám s konkrétnym situačným riešením, ktorý by bol nedielnou súčasťou rozsudku a nenavrhol ani odplatu za vecné bremená.

11. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 a 2 CSP.

12. Proti výrokom II. a III. tohto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote žalobcovia odvolanie, v ktorom uviedli, že súd prvej inštancie rozhodol pod vplyvom predchádzajúceho rozhodnutia Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.05.2014. Majú za to, že po náležitom dokazovaní a hodnotení dôkazov mal súd prvej inštancie ustáliť iný skutkový stav, na ktorý mal aplikovať príslušný právny predpis a minimálne u žalobcu v 2. rade mal určiť vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam. Rozhodovacia činnosť súdov k výkladu ust. § 15 zákona č. 92/1991 Zb. na rozdiel od dnešného stavu je iná. V dôsledku rozhodnutia odvolacieho súdu sa potvrdená časť rozsudku stala právoplatnou, súd prvej inštancie nič nebránilo, aby na základe skutkového stavu dospel k inému právnemu názoru na relevantné skutočnosti ako to učinil v napadnutom rozsudku. Ako žalobcovia boli presvedčení o potrebe rozsiahlejšieho dokazovania, ako to pripustil súd prvej inštancie. Vzhľadom na odbornú problematiku sú presvedčení o potrebe znaleckého dokazovania. Tým majú za to, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa zisteného skutkového stavu bol areál skladu kusových zásielok v správe predchodcu žalobcu v 2. rade vyčlenený z pôvodnej parcely č. XXXX/X a od XX.XX.XXXX bol užívaný výlučne Y. n.p., následne A. O., š.p. Pred účinnosťou zákona č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku, bol areál skladu oplotený a tak spolu so stavbami a bránami ku dňu účinnosti zákona vytvoril uzavretý areál. Ku dňu rozhodnutia o privatizácii A. O. š.p. aj s týmto delimitovaným majetkom vstupuje A. O. š.p. do štádia relevantných rozhodnutí o privatizačnom projekte, aj keď ho súpis jednotlivých parciel v areáli skladu neobsahoval. V konaní pred Okresným súdom Poprad sp. zn. 18Cb/230/2010 bolo v roku 2019 konajúcim súdom zistené, že právo spravovať sporné pozemky vo vlastníctve štátu získal žalovaný na základe listiny „Žiadosť na zápis pozemkov“, ktorú ešte v čase prebiehajúceho konania pred Okresným súdom Poprad sp. zn. 7C/556/1997 predložil žalovaný na Okresný úrad O., katastrálny odbor. Napriek tomu, že išlo o právne nespôsobilú listinu, Okresný úrad O. zapísal do listu vlastníctva právo spravovať časť sporných pozemkov SR v prospech žalovaného. Súd sa v napadnutom rozsudku tejto listine nevenoval, preto právo žalovaného spravovať sporné pozemky zostalo naďalej sporným. Poukázal na vyhlášku č. 119/1988 Zb. o hospodárení s národným majetkom, zákona č. 278/1993 Zb. o správe majetku štátu, zákon č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku, pričom mal za to, že Hospodárska zmluva z roku 1977 o prevode správy majetku sa netýkala len sporných nehnuteľností, ale išlo o kompletný prevod činnosti „preprava kusových zásielok“, vrátane všetkých technických prostriedkov a personálu z jedného subjektu na druhý. Právny predchodca žalobcu v 2. rade užíval nerušene sporné nehnuteľnosti až do roku 1996. Zo súdom vykonanej obhliadky namieste samom dňa 10.12.2018 a predloženého dôkazu korešpondencie právneho predchodcu žalobcu v 2. rade so žalovaným zo dňa 25.11.1999 je zrejmé, že súčasťou stavieb súp. č. XXXX označené v petite š. VI. z dôvodu ich nedeliteľnosti so stavbou súp. č. XXXX patria vlastníkovi stavby súp. č. XXXX. Právny predchodca síce označil tieto konštrukcie pojmom rampy, ale technicky nie je možné, aby na tom istom mieste bola stavba súp. č. XXXX s rampou, a zároveň rampa tak, ako ju označil súd. K petitu VI. žalobcovia uviedli, že vzhľadom na zamietnutie žaloby v tejto časti súdom, obslužné chodníky, resp. pavlače a prečnievajúce časti konštrukcie striech skladov nebudú môcť byť zapísané ako stavba súp. č. XXXX. Súd nevyhodnotil ani ich tvrdenie, že hospodárskou zmluvou z roku 1977 nedošlo len k prevodu správy k stavbám, ale činnosti preprava kusových zásielok“, ku ktorej boli potrebné okrem nespochybňovaných skladov aj všetky technické prostriedky a personál. Poukázal na rozhodnutia krajských súdov v obdobných veciach, t.j. týkajúcich sa rozhodnutia o privatizácii podniku alebo jeho časti na základe rozhodnutí o privatizácii. Uviedol, že do práva na spravodlivý proces patrí aj zásada voľného hodnotenia dôkazov. Ako žalobcovia poukazovali na skutočnosti, ktoré súd prvej inštancie nesprávne zhodnotil v celom súhrne posudzovaných skutočností. Dňa 10.04.2002 bola rozhodnutím zakladateľa Fondu národného majetku založená obchodná spoločnosť Slovenská autobusová doprava O., akciová spoločnosť, ktorá prebrala záväzky a povinnosti podniku Slovenská autobusová doprava, š.p. O., ktorý bol zrušený bez likvidácie. Po vydaní rozhodnutia o privatizácii zakladateľ podnik zrušil bez likvidácie, dňom zrušenia prešiel majetok privatizovaného podniku do vlastníctva Fondu národného majetku a po 10.04.2002 prešlo vlastníctvo v zmysle ust. § 15 ods. 1 zákona č. 92/1991 Zb. na A. O. a.s. Na základe uvedeného a z dôvodov, že súd prvej inštancie bez vykonania dôkazu znaleckým posudkom navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedol, že toto považuje za tendenčné a zmätočné. Poukazujú na skutočnosti, ktoré nie sú predmetom tohto konania, pričom o určení vlastníckeho práva k skladu bolo rozhodnuté už v konaní sp. zn. 7C/556/1997, a zároveň popierajú žalovaným predložené dôkazy, napr. výpis zo železničnej knihy. Predmetom Hospodárskej zmluvy z roku 1977 bol len sklad tovaru. Vzhľadom na existenciu tejto hospodárskej zmluvy je J., resp. ich právny predchodca bol správcom majetku štátu ako skladu, tak aj okolitých pozemkov. V konaní predložili výpis zo železničnej knihy zo dňa 24.06.1997, podľa ktorého sú pozemkové plochy súčasťou železničného telesa už od roku 1884. Ak súd nerozhodol a nepostupoval v súlade s návrhom žalobcov, nemožno mať za to, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

14. Žalobcovia v replike uviedli, že predmetné súdne konanie je v podstate rozšírením predmetu konania sp. zn. 7C/556/1997 o nedeliteľnú súčasť stavby súp. č. XXXX. Poukázali na skutočnosť, že v areáli železnice je vlastníkom stavieb a pozemkov aj A. pošta a iné osoby. Po spoločenských zmenách v r. 1989 v etape privatizácie štátneho majetku takýto majetok prechádzal v prípadoch ako tento na novovznikajúce subjekty, v tomto prípade na žalobcu v 1. rade. To, že v čase privatizácie nebola spoločnosť A. š.p. O. dôsledná, nemôže znamenať, že jeho nárok zanikol. V konaní Okresného súdu Poprad sp. zn. 18Cb/230/2010 je rozhodované o práve žalovaného spravovať sporné pozemky a v trestnom konaní vedenom na OP O. č. XPn XXX/XX/XXXX-X je preverovaná zodpovednosť neznámych osôb, ktoré dňa 05.08.1997 predložili na Okresný úrad O. katastrálny odbor listinu „Žiadosť na zápis pozemkov“, ako a j osôb, ktoré právo spravovať sporné pozemky na základe tejto listiny zapísali žalovanému do listu vlastníctva.

15. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle zásad vyjadrených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), spolu s konaním, ktoré ich vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov opodstatnené nie je.

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu a z dôvodov uvedených žalovanými v odvolaní dospel k záveru, že súd prvej inštancie, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu vec správne právne posúdil, pričom v odôvodnení rozhodnutia dal odpovede a riadne odôvodnil všetky pre posúdenie veci podstatné skutočnosti, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, a keďže s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP odkazuje. Na potvrdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie a k námietkam uvedeným v odvolaní žalovaných, odvolací súd uvádza nasledovné.

19. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

20. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

21. K námietke nedostatočne zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie, pričom tento mal spočívať v tom, že súd sa nedostatočne vysporiadal so skutočnosťami týkajúcimi sa správy štátneho majetku na pozadí spoločenských zmien, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení uviedol tie skutočnosti, ktoré majú právny význam v prejednávanej veci. Konkrétne ide o Hospodársku zmluvu zo dňa 31.12.1977 (č.l. 20), z ktorej vyplýva, že sa prevádza správa nehnuteľných základných prostriedkov dráhy v obvode prevádzkového oddielu C. v J.. staniaciach podľa pripojeného zoznamu tvoriaceho neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy. Z poznámky pod čiarou na strane 1 tejto zmluvy ďalej vyplýva, že ak sú predmetom prevodu pozemky, treba tu uviesť ich parcelné čísla uvedené v

evidencii nehnuteľností, pričom zmluvu treba predložiť príslušnému stredisku geodézie na zápis do evidencie nehnuteľností do 60 dní od právnej účinnosti zmluvy. V zozname nehnuteľných vecí sa zároveň nachádzajú len nehnuteľnosti, a to sklady tovaru a zastrešená rampa. Z uvedeného teda nevyplýva to, čo tvrdia žalobcovia, teda že by predmetom prevodu mali byť aj pozemky uvedené v pôvodnej žalobe žalobcov v tomto konaní.

22. Poukaz žalobcov na právnu úpravu týkajúcu sa prevodu majetku štátu nemení nič na skutočnosti, že prístupová cesta, ako aj oplotenie, vo vzťahu ku ktorým sa v tomto konaní domáhajú určenia vlastníckeho práva, je vo vlastníctve žalovaného, nakoľko došlo výslovne k prevodu len skladu tovaru. Nie je dôvodná ani námietka žalobcov, že po tom, čo bola na autobusovú dopravu prevedená činnosť prepravy kusových zásielok, s touto činnosťou súvisel aj prístup k skladu tovaru, keďže tento právny predchodca žalobcu v 2. rade využíval. Nemožno sa stotožniť s týmto názorom s poukazom na skutočnosť, že sklad tovaru sa nachádza v areáli žalovaného, preto teda nemožno mať za to, že by prístupová cesta, ako aj oplotenie bolo využívané len právnym predchodcom žalobcu v 2. rade, prípadne žalobcom v 2. rade. Odvolací súd sa stotožňuje s argumentáciou súdu prvej inštancie týkajúcou sa príslušenstva veci, pričom má rovnako za to, že vlastníctvo k prístupovej ceste ako príslušenstvu nehnuteľnej veci nemohlo byť prevedené spolu so skladom tovaru, a to vzhľadom na výslovné znenie Hospodárskej zmluvy, ako aj právny názor vyslovený najvyššími súdnymi autoritami, na základe ktorého možno mať za to, že ak príslušenstvo veci tvoria samostatné veci, tieto môžu byť samostatným predmetom právnych vzťahov a ich právny režim nesleduje zo zákona režim hlavnej veci. Podobne k oploteniu pozemku je potrebné poukázať na odôvodnenie súdom prvej inštancie, z ktorej vyplýva, že oplotenie slúži na ochranu pozemku, ktorých vlastníctvo neprešlo na žalobcov.

23. Podľa judikátu R 7/1987 príslušenstvo veci môže byť prevedené na nového nadobúdateľa, a to buď súčasne s hlavnou vecou alebo nezávisle na tomto prevode. Neprechádza však vždy bez ďalšieho na nadobúdateľa hlavnej veci. V zmluve o prevode nehnuteľnosti preto musia byť popri hlavnej veci uvedené a riadne identifikované tiež veci, ktoré sú jej príslušenstvom. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky z 11. septembra 2003 sp. zn. 31 Cdo 2772/2000 pri prevode hlavnej veci a jej príslušenstva, ktorým sú veci, ktoré nie sú evidované v katastri nehnuteľností, stačí k ich prevodu, ak v príslušnej zmluve bude jednoznačne uvedené, že hlavná vec sa prevádza s príslušenstvom, avšak nevyžaduje sa ako esenciálna náležitosť platného scudzenia príslušenstva detailná špecifikácia toho-ktorého príslušenstva. Podľa judikátu R 21/1981 príslušenstvom môžu byť aj veci majúce povahu nehnuteľnosti (napr. oplotenie), a to aj ako príslušenstvo pozemku alebo stavby. Príslušenstvo môže byť kedykoľvek oddelené, veci majúce povahu príslušenstva veci hlavnej sú samostatnými vecami a sú samostatným predmetom vlastníckeho práva. Preto je ich možné prevádzať bez súčasného prevodu vlastníctva k veci samej, a to bez ohľadu na hospodársku neúčelnosť takéhoto rozdelenia vlastníctva.

24. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcov, na základe ktorých by vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam malo prejsť na žalobcov na základe rozhodnutia o privatizácii, odvolací súd k tejto argumentácii uvádza, že toto žalobcovia v konaní nepreukázali, pričom preukázanie takej skutočnosti by v konaní malo rozhodujúci význam, a teda vlastnícke právo by nebolo v tomto konaní sporným.

25. K námietke nesprávneho právneho posúdenia odvolací súd uvádza, že táto nie je dôvodná, nakoľko súd prvej inštancie vo veci aplikoval správny právny predpis a tento zároveň aj správne vyložil. S tým súvisiaca námietka porušenia práva na spravodlivý proces s poukazom na to, že súd prvej inštancie sa vo svojom odôvodnení nevysporiadal s argumentáciou žalobcov týkajúcou sa zapísania vlastníckeho práva do katastra na základe geometrického plánu, ktorý nie je spôsobilou listinou, nie je v prejednávanej veci právne relevantná, preto odvolací súd považuje odôvodnenie súdu prvej inštancie za dostatočné a preskúmateľné.

26. Odvolací súd uzatvára, že na základe súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu je jednoznačne preukázané, že Hospodárskou zmluvou zo dňa 31.12.1977 bolo na právneho predchodcu žalobcu v 2. rade prevedené vlastníctvo k skladu, ako vyplýva aj zo zoznamu nehnuteľných prostriedkov, čo bolo preukázané aj v konaní vednom na Okresnom súde Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/556/1997, v ktorom bolo určené vlastnícke právo k skladu so súp. č. XXXX v prospech žalobcu A., š.p.

27. K záveru o vlastníckom práve svedčiacom v prospech žalobcov nemožno dospieť ani na základe v konaní predložených listinných dôkazov, a to nájomných zmlúv uvedených v bodoch 32. až 34. a 37.,

z obsahu ktorých vyplýva, že na jednej strane právny predchodca žalobcu v 2. rade ako prenajímateľ prenajímal skladové priestory, na strane druhej na základe zmluvy zo dňa 02.01.2001 J. ako prenajímateľ a správca majetku štátu prenajal nájomcovi A., š.p. O. parcely zapísané v železničnej knihe vo vložke XX, pričom uvádza sa v nej aj rampa, ktorej neexistenciu žalobcovia namietajú.

28. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku je potrebné poukázať na skutočnosť, podľa ktorej možnosť vydržania je právne upravená v ust. § 134 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z tohto ustanovenia vydržanie vlastníckeho práva je jeho nadobudnutie v dôsledku kvalifikovanej držby veci vykonávanej po zákonom stanovenú dobu. Funkciou vydržania je umožniť nadobudnutie vlastníctva držiteľovi, ktorý vec dlhodobo ovláda v dobrej viere, že je vlastníkom, pričom táto dobrá viera je podľa platnej úpravy daná so zreteľom na všetky okolnosti. Vydržanie tak hojí najmä vady alebo nedostatok nadobúdacieho titulu. V prípade, že zmluva je neplatná pre vadu, o ktorej nemohol nadobúdateľ pri zachovaní obvyklej opatrnosti vedieť alebo ak tu výnimočne titul vôbec nie je a nadobúdateľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že tu titul je, stane sa nadobúdateľ veci jej oprávneným držiteľom a pri splnení ďalších podmienok ju vydrží. Účelom vydržania je uviesť do súladu dlhodobý faktický stav so stavom právnym. Okrem spôsobilého predmetu vydržania a spôsobilého subjektu vydržania základnými predpokladmi vydržania sú oprávnená držba a nepretržitosť tejto oprávnenej držby počas celej zákonom stanovenej doby. V zmysle ust. § 129 ods. 1 a § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávneným držiteľom je ten, kto nakladá s vecou ako vlastnou a je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec patrí.

29. Držba je faktický stav, pri ktorom má držiteľ vec vo svojej moci, užíva ju a požíva plody a úžitky z nej, disponuje ňou, prípadne vykonáva činnosť, ktorá pripúšťa trvalý alebo opätovný výkon. Tvrdenie držiteľa, že mu vec patrí a že s ňou nakladá ako s vlastnou, musí byť podložené konkrétnymi okolnosťami, z ktorých možno usúdiť, že toto presvedčenie držiteľa bolo po celú vydržaciú dobu dôvodné. Oprávneným je držiteľ, ktorý je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí. Neoprávneným je teda držiteľ, ktorý so zreteľom na všetky okolnosti nie je (nemôže byť) dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí. Dobromyseľnosť držby zaniká v momente, keď sa držiteľ oboznámil so skutočnosťami, ktoré objektívne boli spôsobilé vyvolať pochybnosti o tom, že mu vec patrí.

30. Vydržanie patrí ku všeobecným originálnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva a pojmovo predstavuje nadobudnutie vlastníckeho práva v dôsledku kvalifikovanej dlhodobej držby oprávnenou osobou, ktorá nie je vlastníkom. Podmienkou vydržania je oprávnená držba spôsobilej veci trvajúca po zákonom stanovenú vydržaciú dobu. Podľa konštantnej judikatúry oprávnená držba predpokladá, že držiteľ je v dobrej viere, že mu vec alebo právo patrí a že je v tejto dobrej viere so zreteľom ku všetkým okolnostiam. Uvedené podmienky musia byť splnené súčasne. Dobrá viera spočíva v presvedčení držiteľa, že je vlastníkom veci, ktorú drží, alebo subjektom práva, ktoré vykonáva, prípadne, že sú dané právne skutočnosti, ktoré majú za následok vznik vykonávaného práva. Dobrá viera je vnútorný, psychický stav držiteľa. Zo zákona vyplýva, že nestačí prostá subjektívna dobrá viera. Oprávnený držiteľ musí byť v dobrej viere so zreteľom ku všetkým okolnostiam. Dobrá viera držiteľa sa musí vzťahovať aj na okolnosti, za ktorých vôbec mohlo vecné právo vzniknúť, teda aj na právny dôvod (titul), ktorý by mohol mať za následok vznik toho práva, vydržanie ktorého sa tvrdí. Dobromyseľnosť oprávneného držiteľa musí byť daná už pri vzniku držby a potom po celý priebeh vydržacej doby.

31. Držba teda predstavuje faktické panstvo nad vecou, naproti tomu vlastníctvo je definované ako právne panstvo nad vecou.

32. Ako bolo už vyššie spomenuté, v konaní vedenom na súde prvej inštancie sp. zn. 7C/556/1997 súd rozhodol, že právny predchodca žalobcu v 2. rade je vlastníkom skladu súp. č. XXXX nachádzajúceho sa na parc. KN XXXX/X, XXXX/XX a XXXX/XX. V tomto konaní sa žalobca, právny predchodca žalobcu v 2. rade nedomáhal určenia vlastníckeho práva k pozemkom, na ktorých sa sklad nachádza. Opätovne odvolací súd poukazuje na nájomné zmluvy, na základe ktorých nemá za preukázané, že by právny predchodca žalobcu v 2. rade vystupoval ako vlastník pozemkov, na ktorých sa predmetná prístupová cesta a oplotenie nachádza. Naopak z nájomnej zmluvy zo dňa 02.01.2001, č. XXXXXXXXXXX-X-XXXX o nájme pozemkovej plochy J. vyplýva, že J. dal do prenájmu, ako správca majetku štátu, pozemky parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX a XXXX/XX. Predmetné parcely boli odčlenené z parcely XXXX/X zapísanej v železničnej knihe vo vložke XX pre trať C. - Y. - štátna hranica, pod poradovým číslom katastrálneho územia O. X.. a radovým číslom X - XX - železničného

telesa. Prenajímateľ prenajal nájomcovi plochu na vyvýšenej rampe v rozsahu: a) parcela č. XXXX/X o výmere 318 m², b) parcela č. XXXX/XX o výmere 68 m², c) parcela č. XXXX/XX o výmere 131 m², d) parcela č. XXXX/XX o výmere 50 m², e) parcela č. XXXX/XX o výmere 325 m², f) časť parcely č. XXXX/XX o výmere 50 m², g) časť parcely č. XXXX/XX o výmere 44 m²; celková prenajatá plocha je 986 m².

33. Z uvedeného vyplýva, že právny predchodca žalobcu v 2. rade sa nesprával ako vlastník, keďže uzavrel uvedenú nájomnú zmluvu, predmetom ktorej sú pozemky, na ktorých sa nachádza prístupová cesta, ktorej určenia vlastníctva sa v tomto konaní domáha. Zároveň nedošlo ani k splneniu jednej z podmienok vydržania, a to uplynutia desaťročnej lehoty, nakoľko žalobca v 2. rade vznikol v roku 2002, pričom už po podaní žaloby v roku 2011 žalovaný rozporoval skutočnosť, že by žalobcovi mohlo svedčať vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam.

34. S poukazom na uvedené, a to obsah Hospodárskej zmluvy zo dňa 31.1.21977, ako aj obsah nájomných zmlúv, ktoré boli v priebehu konania predložené, ako aj na základe argumentácie týkajúcej sa príslušenstva veci nemožno dospieť k záveru o dôvodnosti podanej žaloby vo vzťahu k určeniu vlastníctva v prospech žalobcov k prístupovej ceste, či k oploteniu.

35. Obdobne, keďže súd nemal v konaní za preukázané, že by žalobca v 2. rade de facto vystupoval ako vlastník sporných nehnuteľností, nemožno mať za splnené podmienky ani vo vzťahu k vydržaniu práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu, k čomu žalobcovia vo svojom odvolaní neuviedli žiadnu novú argumentáciu.

36. K petitu, ktorým sa domáhali určenia neexistencie rampy, odvolací súd uvádza, že nepochybne z predložených nájomných zmlúv vyplýva, že rampa tak, ako ju označujú žalobcovia, existuje, čo vyplýva aj z fotodokumentácie (č.l. 83) a železničnej mapy (č.l. 82). Je potrebné stotožniť sa s názorom súdu prvej inštancie, že nie je v právomoci súdu, aby rozhodol o názvoch objektov negáciou, pričom nepochybne na takom určení absentuje právny záujem.

37. Za správne považuje odvolací súd rozhodnutie o časti žaloby, ktorým sa žalobcovia domáhali určenia vlastníckeho práva k súčasťam stavby (obslužné chodníky a prečnievajúce časti konštrukcie striech skladov), ktorej vlastnícke právo bolo právnenému predchodcovi žalobcu v 2. rade určené už v konaní sp. zn. 7C/556/1997.

38. Preto odvolací súd v zmysle ust. § 387 CSP potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie aj vo výrokoch o trovách konania.

39. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 a nasl. CSP. Úspešnému žalovanému voči neúspešným žalobcom súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).